

Jan Jirucha:

Porovnání rozdílných kompozičních přístupů ve dvou kompozicích pro sólový trombón

Bakalářská práce, Praha 2022, počítačový tisk, 41 stran.
Oponentský posudek

Tématem bakalářské práce Jana Jiruchy jsou analýzy dvou kompozic pro sólový trombón, s akcentem na tzv. rozšířené nástrojové techniky a jejich využití.

Práci hodnotím vesměs pozitivně – je nepochybné, že jejím autorem je skladatel a interpret s hlubokým vhledem do dané problematiky a s širokými praktickými zkušenostmi. Mám nicméně některé výhrady, které se pokusím formulovat.

Hlavní výhrada se týká obsahu práce, vyplývajícího z názvu – práce je, nebo by měla být zaměřena na porovnání „kompozičních“ přístupů, bohužel tomu tak však úplně není. První analyzovanou kompozicí je Bonn Alberta Mangelsdorffa, přičemž ale „analýze“ samotné autor věnuje pohých osm řádků na str. 15. Zbytek kapitoly tvoří životopisné údaje (dle mého názoru zbytečný úsek práce), rozhovor se skladatelem a popis některých rozšířených technik ve skladbě použitých. Kapitola druhá je věnována kompozici Iannise Xenakis Keren a tuto skladbu již autor analyzuje více do hloubky. Obě kapitoly jsou tedy poněkud nesouměřitelné a jestli to chápu správně, tak hlavním kritériem výběru skladeb pro analýzu byl fakt, že v obou jsou použity rozšířené nástrojové techniky, což podle mne nezavdává dostatečný motiv pro volbu tématu a jeho zpracování. Možná je ale problém jen v nepříliš šťastně zvoleném titulu.

Práce je psána srozumitelným jazykem, je ale zřejmé, že její autor není v prvé řadě zkušený stylist a nedokázal se tak vyhnout několika neobratnostem, nepřesnostem či chybám. Občasné použití ich formy či komentování vznikání práce v textu samotném mi obzvlášť nevdá. Závažnějšími nedostatky jsou podle mne nedostatečné vysvětlivky či odkazy a také určité terminologické nejasnosti. Na str. 23 autor píše o užitých „kompozičních prostředcích“, v textu ovšem opět čteme o zmiňovaných nástrojových technikách – rád bych požádal autora o vysvětlení rozdílu mezi nimi. Na str. 24 se dočítáme o „*silně tonálním rázu, který oktávy hudbě propůjčují*“ - opět poprosím o objasnění této teze. V analýze Xenakisovy skladby autor často užívá termínu „*dvojitá vrstva*“, aniž by ho blíže popsal. Ve stejné části práce mi chybí notové příklady (našel jsem pouze jeden na straně 26) – bez nich, případně bez odkazů na konkrétní místa partitury je čtenář textu trochu ztracený. Naopak musím pochválit analytické závěry na str. 28: je zřejmé, že autor skutečně analyzovat dokáže, umí formulovat a najít kontext a smysl analyzovaného materiálu.

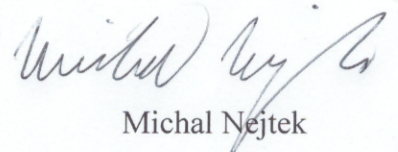
Technických či jazykových nedostatků je v práci více – např. nejasný překlad ve druhém odstavci na str. 13, záhadná formulace „*přibližování výsledného rytmu*“ na str. 21, podobně nejasné „*mechanické opakování výšek tónu*“ na str. 22, chybějící kurzívy na str. 26-27 či ICRAM místo IRCAM na str. 28.

U práce *A computational semiotic analysis*, zmiňované na str. 25, chybí odkaz, u citovaného textu na str. 31 překladatel. A podle mého mínění diskutabilní je použití Wikipedie coby zdroje (str. 24).

S přihlédnutím ke všem zmíněným kvalitám i nedostatkům práce navrhuji hodnocení **B**.

V Praze dne 30.8.2022

Michal Nejtěk